

[Torben Lund]

nok bidrage til, at vi får nedsat ventetiden for den traditionelle afsoning. Med de tal, justitsministeren her lagde frem, ligger det klart, at hvis man tager ventetiden både ved domstolene i straffesager og med hensyn til afsoning bagefter, så går der meget lang tid med at vente, inden sanktionen rent faktisk bliver aktuel. Sidste efterår var det faktisk sådan, at alene ventetiden på afsoning ved kriminalforsorgens anstalter var 8 måneder. Det er heldigvis faldet lidt, men det viser, at det går op og ned med ventetiden.

Det giver problemer. Det er klart, at det kan virke krænkende for folks retsbevidsthed, hvis sanktionerne kommer så lang tid efter den kriminalitet, der er tale om. Det giver også problemer for den dømte. Ofte hører vi, at vedkommende i de mange måneder, der måtte gå, rent faktisk har fået skabt sig en ny hverdagssituation, en ny livssituation, som så bliver afbrudt på en uheldig måde ved, at man pludselig skal i gang med afsoning. Jeg tror også, man kan diskutere den præventive effekt over for den dømte, hvis der går så lang tid, inden sanktionen rent faktisk træder i kraft. Så der er gode grunde til, at vi får disse ventetider bragt yderligere ned.

Jeg vil godt på grund af den ressourcemæssige situation i kriminalforsorgen advare imod, at man bruger udviklingen af alternativer til frihedsstraf på den måde, at det uden videre udløser kapacitetsbegrænsninger, før vi får ventepuklen nedbragt.

Men også under afsoningen er der problemer. Justitsministeren har nu bekræftet, at man inden for de sidste 3 år faktisk har fjernet 350 årsværk fra kriminalforsorgen. Vi vil ikke afvise, at det har været fornuftigt med rationaliseringer og omstruktureringer med hensyn til produktionskoler. Selvforplejningsordningerne er også glimrende. Også udbygningen på personalesiden med enhedsfunktionærer som basispersonale synes vi er et godt og væsentligt initiativ, som kan være med til at give de indsatte bedre muligheder for bagefter at få en tilværelse uden kriminalitet.

Men også på det felt tror jeg vi må sige, at strukturomlægningerne gerne skulle fuldendes på en positiv måde. Derfor må nedskæringerne i forhold til kriminalforsorgen af bevillingerne og på personalesiden ophøre, hvis ikke man skal tabe de positive effekter, man ellers kunne

have fået af fornuftige omlægninger og reformer på kriminalforsorgens område.

Til sidst et par ord om den fri kriminalforsorg. Også her har vi set, at ressourcerne er blevet færre og færre, og det i en tid, hvor det vil være svært at hævde, at tilsynsbehovet, arbejdet i den fri kriminalforsorg skulle være blevet mindre, tværtimod.

Vi er også bekymrede over – jeg tror, fru Dorthe Bennedsen kort var inde på det – at de såkaldte personundersøgelser nu ser ud til at blive, skal vi sige yderligere skematiseret, yderligere forenklet. Det kan være godt nok at foretage forenklinger, men man skal passe på, at man ikke forenkler det sådan, at disse undersøgelser mister værdien i forhold til den enkelte, at de mister værdien som arbejdsredskab for at give det bedst mulige tilbud til den enkelte, der er kommet i vanskeligheder, så vedkommende kan komme ud af kriminaliteten.

Der er ingen tvivl om, at også nedskæringer i den fri kriminalforsorg kan føre i lige linie til yderligere kriminalitet.

Dorte Bennedsen (S):

I betragtning af, at de kapacitetsmæssige problemer ved domstolene har været stigende gennem en længere årrække, synes jeg, det er noget beskæmmende at konstatere, at der ikke for alvor er taget seriøse initiativer, som kunne bringe vores domstole til at fungere optimalt.

Dommerforeningen har lavet nogle undersøgelser i 1982 og 1985, og de er kommet med deres idékatalog nu, men justitsministerens tilgang til problemet har stort set været finanslovsøkonomisk. Jeg skal naturligvis ikke bebrejde ministeren, at han interesserer sig for at få sin finanslov til at hænge sammen, men man kunne måske forvente, at han også havde en retspolitisk vinkel på domstolenes arbejde og ikke kun talte om besparelspotentialer.

I en artikel for et par år siden skrev præsidenten for Københavns Byret:

»Det er lidet stemmende med domstolenes forfatningsmæssige stilling, at man ved tildelelse af utilstrækkelige ressourcer og ved urimeligt høje retsafgifter er godt på vej til at gøre borgernes adgang til domstolene illusorisk.«

Nu er byretspræsidenten jo ikke kendt for at være den samfundsomstyrtende revolutionsførstemand. Derfor er der så meget mere grund til at lytte til hans i virkeligheden meget skarpe kritik.